

podatników naruszających obowiązek ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących w postaci czasowej utraty prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę stanowiącą równowartość 30 % kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług, o której mowa w art. 111 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zm.)?

(¹) Dz.U. 71, str. 1301; Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 3

(²) Dz.U. L 145, str. 1; Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 23

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 10 marca 2009 r. w sprawie T-249/06: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dawniej Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dawniej Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 29 maja 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-191/09 P)

(2009/C 193/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, G. Berrisch, adwokat)

Druga strona postępowania: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dawniej Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dawniej Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 marca 2009 r., w zakresie, (1) w jakim Sąd stwierdził nieważność art. 1 zaskarżonego rozporządzenia, w zakresie, w jakim cło antydumpingowe nałożone na przywóz do Wspólnoty Europejskiej produktów wytwarzanych przez skarżące przekracza cło, które byłoby stosowane, gdyby nie dokonano dostosowania ceny eksportowej z tytułu prowizji w przypadkach sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem powiązanej spółki handlowej Sepco SA. (pkt

1 sentencji zaskarżonego wyroku) oraz (2) w jakim nakazał Radzie poniesienie jej własnych kosztów oraz czwartej części kosztów poniesionych przez skarżące (pkt 3 sentencji zaskarżonego wyroku);

— wydanie ostatecznego wyroku w sprawie poprzez oddalenie skargi w całości;

— orzeczenie, iż skarżące w postępowaniu w pierwszej instancji ponoszą koszty postępowania odwoławczego oraz koszty postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Rada twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji:

- 1) popełnił błąd co do prawa stosując w drodze analogii orzecznictwo dotyczące pojęcia jednego podmiotu gospodarczego do art. 2 ust. 10 lit i) rozporządzenia podstawowego (¹) ponieważ nie uznał, że obliczenie wartości normalnej, obliczenie ceny wywozu, oraz kwestia konieczności zastosowania dostosowań jest regulowana odmiennymi zasadami. W tym zakresie Sąd Pierwszej Instancji naruszył również obowiązek uzasadniania.
- 2) popełnił błąd co do prawa przy interpretacji ciężaru dowodu ciążącego na instytucjach przy dokonywaniu dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego poprzez brak zastosowania zasad zwykle obowiązujących przy ciężarze dowodu w sprawach antydumpingowych, a w związku z tym popełnił błąd co do prawa poprzez brak zastosowania standardów kontroli sądowej w odniesieniu do gospodarczych szacunków instytucji;
- 3) popełnił błąd co do prawa poprzez zastosowanie nieprawidłowego kryterium przy ocenie decyzji instytucji o dokonaniu dostosowania z art. 2 ust. 10 lit. i), ponieważ ocenił tę decyzję w oparciu o założenie, że do porównania zwykłej wartości i ceny wywozu ma zastosowanie pojęcie jednego podmiotu gospodarczego;
- 4) popełnił błąd co do prawa stwierdzając, że instytucje popełniły oczywisty błąd w ustaleniach przy zastosowaniu art. 2 ust. 10 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego;
- 5) popełnił błąd co do prawa poprzez zbyt zawężona wykładnię wymogów ujawnienia informacji;
- 6) popełnił błąd co do prawa ponieważ nie zastosował prawidłowo prawego kryterium naruszenia praw do obrony, które (w sposób prawidłowy) ustalił;
- 7) popełnił błąd przy ocenie skutków zarzucanego naruszenia procedury ponieważ oparł się na błędnych ustaleniach co do zgodności z prawem dostosowań na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i).

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1)